

מירב גוד קרם ויטה

לאחר הצלחה עצומה בעולם: לראשונה בישראל
"SEX APPEAL 60"
האמצעי האידיאלי לגבר ולאשה

להשיג בבתי מרקחת ובבימ"ס לתמרוקים
המפיץ הכללי: תל-אביב, טל. 64340, ת"ד 806

חדוש מהפכני!

בשיטת הטפול בנשירת
שערות והצמחת שער חדש!

טפל בעצמך!

בביתך!

ובזמן הנוח לך! נסה זאת על חשבוננו!

רובינס קוסמטיקום
מעמיד עתה לר-
שותכם את נסיונו
והידע שלו בשטח
הטפול בשער ומי-
ציע לכם שיטת
טפול עצמי בביתכם
ובזמן המתאים לכם.

מלאו את התלוש הרצוף ושלחוהו אלינו.
פרוספקט הסברתי ישלח אליכם.

"רובינס קוסמטיקום"

בנהלת מר א. רובין ביאוקוסמטיקאי מדופלם
תל-אביב, רח' פינסקר 2, טל. 22128
חיפה, רח' הרצל 1

א. נ.

נא לשלוח לי ללא כל התחייבות מצדי
את הפרוספקט בענין נשירת שערות /
הצמחת שער חדש*.

שם:

כתובת:

* מחק את המיותר

תוכניות

מין ואופי

מאורתו של אדם (קול-ישראל) הוא תסכית מקורי ישראלי, לפחות בגלל סיבה אחת: שלושת סממני היסוד של ההתיישבות ראלית, מין, ממון ובסחוק, מהחזים את הציור הסובב של עלילתו התמוהה.

נפתלי נאמן, שספרו בינו ובין עמו זיכהו לפני שנתיים בפרס אשר ברש, עשה את הכל כדי להביא לשדור תסכית-ייצוג לבני גילו ה"זועמים". גבורו, משורר צעיר בשם גדעון, נחבא במאורת גג לאחר שהתאכזב מרוב האידיאלים הנשגבים שהוליהו לפני מלחמת השחרור לקבוץ בנגב. הוא כותב שירים אודות אהבה, ים וגאחה, אינו מוכן בעד כל הון שבעולם לפרסמם. לא הפצרו תיה של חברתו שולה ולא שדוליו של חברו לשעבר צביקה, אינם מצליחים להוציאו ממרבצו הרוחני, להפכו לאדם מן הישוב.

גם מערכת סיני, המהחה את הבסיס הכי רונולוגי של התסכית, אינה משנה את דעתו של גדעון. כשמציע לו אביה של שולה, סוחר מצליח ואיש החברה, להצטרף לעסקיו, לשאת את בתו לאשה, הוא תוקף את מה שהאב מייצג בבוז, מסביר לשולה כי אינו בן הווג המתאים לה.

התסכית מסתיים בחוסר-הפיאדיוועטי פוסי: גדעון זוכה בפרס לעידוד השירה, לאחר שתחרתו שלחה באידיעותו את שריו להתחרות, מרצה באדישות את הביאוגרפיה שלו באוזני עתונאי המבטיח את פרסומו.

חסד של אמת. כליל-דל זה שימש לי נאמן הודמנות לשורה ארוכה של הברקות מרירות ודרישתיים ארוכים עוד יותר. מבלי שהצליח לעצב את גיבוריו ביותר מאמצעי הזהיו השגרתיים, התיימר זוכה פרס ברש להפוך אותם לנציגיה הוועמים של החברה הישראלית הצעירה. אדישותם של שחקני התסכית הצעירים — (שמעון ישראלי כגד עון, עדנה פילדל כשולה ואורי לחי כצבי קה) — שדיקלמו את תפקידם לאורך התסכית כבחזרת קריאה ראשונה, עשתה לתסכית אך חסד של אמת, הביאה את המאזין לא להתעקש ולהקשיב להמשכו.

גלים קצרים

סערה כפולה

"מצעד הפזמונים", שישודר השבוע בחלקו בקול-ישראל, יוקלט בעזרת שלושה מכונות-הקלטה שונות, ומקורפונים רגישים במיוחד. הקלטה מעולה זו תשרת לא רק את קול-ישראל, שישודר קטעים נוספים מהמצעד בתוכניותיו הבאות, אלא אף מספר תחנות שידור אירופיות, שהביעו את רצונן לשדר קטעים נבחרים מהמצעד. סרטים, שיוכנו בישראל במיוחד ללוקסמבורג, בלגיה, הולנד וצרפת, יוטסו מיד לאחר ההקלטה לתחנות שידור אלה... **נוסף על** תיאטרון בבו קר, משרדו של גיורא מנור, המספר בגלי תוכנית בי על גלגוליה-הלידה של הצגה בי-מית, יוכלו חובבי הבמה בישראל להאזין בקרוב לסדרת מחזות רדיו, שתבחר מתוך הרפרטואר הקלסי של התיאטרון הערי למי... **בשדר** של בימות ובידים על היבוא האמנותי הזר, ששודר בקול-ישראל לפני שבועיים, הביא לסערה כפולה. חוגי התיאטרונים בארץ, שעורכת המשדר הביאה את דעתם על היבוא הזר, טוענים כי דב ריהם סולפו בעקבות הקיצוצים שהכניסה עורכת התוכנית בדבריהם, ואילו האמרגנים המקומיים טוענים בטענה, כי לא ניתן לטעינות-הבעד שלהם אותו משקל ואותו מקום שניתנו לטענות מתנגדיהם.

תדריך

המשדרים הבאים עשויים להיות מעניינים. סינויים אפסריים.
● **היו זמנים** (קול-ישראל, יום ד', 21.30) — חלקו הראשון של מצעד הפזמונים שיועבר מהיכל התרבות.
● **בית-משפט** (קול-ישראל, יום ה', 21.30) — חבר שופטים בראשותו של שופט מחוזי, אורי קיסרי ונחום גוטמן יהיו חייבים להחליט אם הגאשם העומד בפניהם רצח את מתחרו באהבתה של נערה, או שמא היתה כאן תאונה בלבד.
● **תיבת-נח** (קול-ישראל, יום ה', 20.00) — תכלול בין השאר את דלתה ריתם ברש, ורביעיית מועדון התיאטרון בפומון מתוכניהם האחרונה.
● **מריאנה פינדה** (קול-ישראל, שבת, 11.15) — מחזהו של פדריקו גרסיה לורקה בבימויו של דפאל צבי-אנה רובינה.

בידור

קול ישראל נגד

בגל קצר (מועדון התיאטרון). התוכנית החדשה המוצגת במרכז המקובל ביותר של חייה-הלילה התל-אביביים, מוכיחה סוף-סוף את הנחה שממנה פחדו עד כה כל הלהקות הומוריסטיות למיניהן בישראל — כי הקו הישר של הסאטירה הפוליטית הוא הדרך הקצרה ביותר להצלחה.

בתוך הרכרוכיות המקובלת בישראל בשטח זה, נראית התוכנית החדשה של מועדון התיאטרון גרועות להפליא, ולו בזכות פומון אחד, פרי-עטו של דן אלמגור, המספר לכבוד שנת שלום-ליכם על קורות טוביה החולב בימים אלה. טוביה-שלהפזמון נצטווה על ידי הפריץ למכור תוך 24 שעות את כל רכשו, ולצאת מן הכפר לכתריאליבקה, היא מדינת כתריאל. אולם במדינת כתריאל שולט "ראש העדה", המודרו לשאת בכיכר-העיריה ובפומבי גדול, "נאום אסור בהחלט לפירסום" ובמבטא המזכיר היטב מישוהו. בשמוע ה-פריץ את הנאום, הוא מחליט למנוע מטוביה את יציאתו, והפימון המצחיק-עדיכדי להחריד, מסתיים: "רב טוביה היום ללא בית סובב, רב טוביה לא בא — ורב לוי חולב". **תיישום בשורה החמושיית.** שידור קול-ישראל משמשים מסגרת-מאחדת ל-תוכנית זאת, שבוימה בשפע של דמיון יוצר על-ידי שרגא פרידמן, אשר השתתף גם בחיבורה תחת שם-העט אבידן שפר. אולם הפעם אין זאת פארודיה נדושה על הת-עמלות הבוקר ותוכניות כבקשתן בלבד, כי המסגרת נוצלה לגיחות-מחץ לעבר תחרים מסוכנים הרבה יותר מאשר העקיצות הממולחות כלפי ספרה של יעל דיין, שוכו כבר לפירסום רב. כך, למשל, מביא את המודור החקלאי פומון במנגינת הסלס ה-אדום, שהפך בתוכנית זאת להכפר הרוק: "... בכפר רועה דוד את הכבשים / ושם צועד הצאן בשני טורים. / כל תיש הוא בגוש של הקשישים / וכל טלה הוא בין הצעירים. / דוד נוטל טלה אחד קטן / והוא או לפנים אותו מושיט. / או זה מרגיז מאד את התיישים / ביחוד מן השור-רה החמושיית."

אין התוכנית נקיה מפזמונים תפלים — כמו זה המספר על משרתו של השייך שמת מרוב ריצות בין אוהלי הפילגשים לאוהל השייך — ולא חסר בה גם המס ההכרחי לאידיש, אותו משלמים אנשי רביעיית המועדון מיו תוכנית התוכנית. בתקופה כי התייירים המבקרים במקום ישלמוהו חזרה ביד רחבה. אך על כל אלה מכפרת ההזזה הסאטירית הראשונה במינה במדינה, שהוגר שה בתוך שפע תבליני-בימיו מפולפלים ושמשכה למועדון — מן היום הראשון ל-הצגתה — קהל מאות.

חמשה וששה

אודימפייה, תוכנית ד' (אהל 88) נפתחה קצת בעצלתיים. שישיית הייזי אוסי טרחאלד עלתה על הבמה, לבושת מעילים אדומים שהיו יכולים להרגיז כל פר, כשי היא מתנהגת כחבורת סטודנטים גרמניים כבדי-תנועה ומחשבה, שהחליטו להשתולל ואינם יודעים כיצד לעשות זאת ללא חיוך של התנצלות. רק לאחר שניים או שלושה המספרים הראשונים ניתן להבין מדוע הבי-או אתם 24 כל-לינגניה, כולל גיטארה חשי-מלית, סקסופון, חצוצרה, חיבראפון, אקר-דיון, טרומבון, תופים וקלרינט, וציוד נוסף בדמות המישה תריסרי כובעים מכל הסוגים, זקנים ושפמים מלאכותיים ועבאיות ערביות. השימוש האינטנסיבי בציוד עשיר זה הצליח להפריח חיוכים בקהל, שנכבש לבסוף לקסם הפארודיות המוסיקאליות של התצוגה ה-שחייצי בן ה-32 ולהקתו.

את הערב השלימה החמושייה הכושית דלתה ריתם בויס, שהמיוחד שבה הוא שי-כמעט אין בה משהו מיוחד, אבל את המעט שיש בה — כמו הטונים הנמוכים העשירים בקולו של הבאס טראוורס קרופורד — היא יודעת לנצל היטב. היא ביצעה את מעט הספיריטואלים הרבה השירים הפופולאריים לפי מיטב המסורת ההרמונית של הרביעיית הכושיות (החמישי — רנה דה-נייס — הוא הפסנתרן) מסוגה של רביעיית הגולדן גייט. **בקרוב**
אשרד לעשיית טובות בע"מ
אף כי המחבר, אלחאנדרו אכאסונה, הוא דרום-מריקאי — הרי הקומדיה העצים זקופים ימותו, אותה עומדת הבימה להציג בקרוב, נפתחת כקומדיה אנגלית מטורפת. המסך עולה על משרד מזור ביותר, ה-